

LBRIS

We know
books

Marele bal cu prințese și prinți

Repovestite de
Celina Iordache

BIBLIOGRAFIE ȘCOLARĂ RECOMANDATĂ

Redactare: Cristina Poterășoiu
Ilustrații: Ștefan Filotti
DTP: Irina Geambașu
Corectură: Eugenia Oprea

ISBN 978-606-706-544-2

Copyright © 2017 Aramis Print s.r.l. toate drepturile rezervate

Aramis Print s.r.l. • Redacția și sediul social:
 B-dul Metalurgiei nr. 46-56, cod 041833,
 sector 4, București, O.P. 82–C.P. 38
 tel.: 021.461.08.10/ 14/ 15; fax: 021.461.08.09/ 19;
 e-mail: office@edituraaramis.ro; office@megapress.ro
 Departamentul desfacere: tel.: 021.461.08.08/ 12/ 13/ 16
 fax: 021.461.08.09/ 19; e-mail: desfacere@edituraaramis.ro

www.megapress.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Marele bal cu prințese și prinți / texte adapt. de
 Celina Iordache ; il. de Ștefan Filotti. - București :
 Aramis Print, 2017

ISBN 978-606-706-544-2

I. Iordache, Celina (adapt.)
 II. Filotti, Ștefan (il.)
 087.5

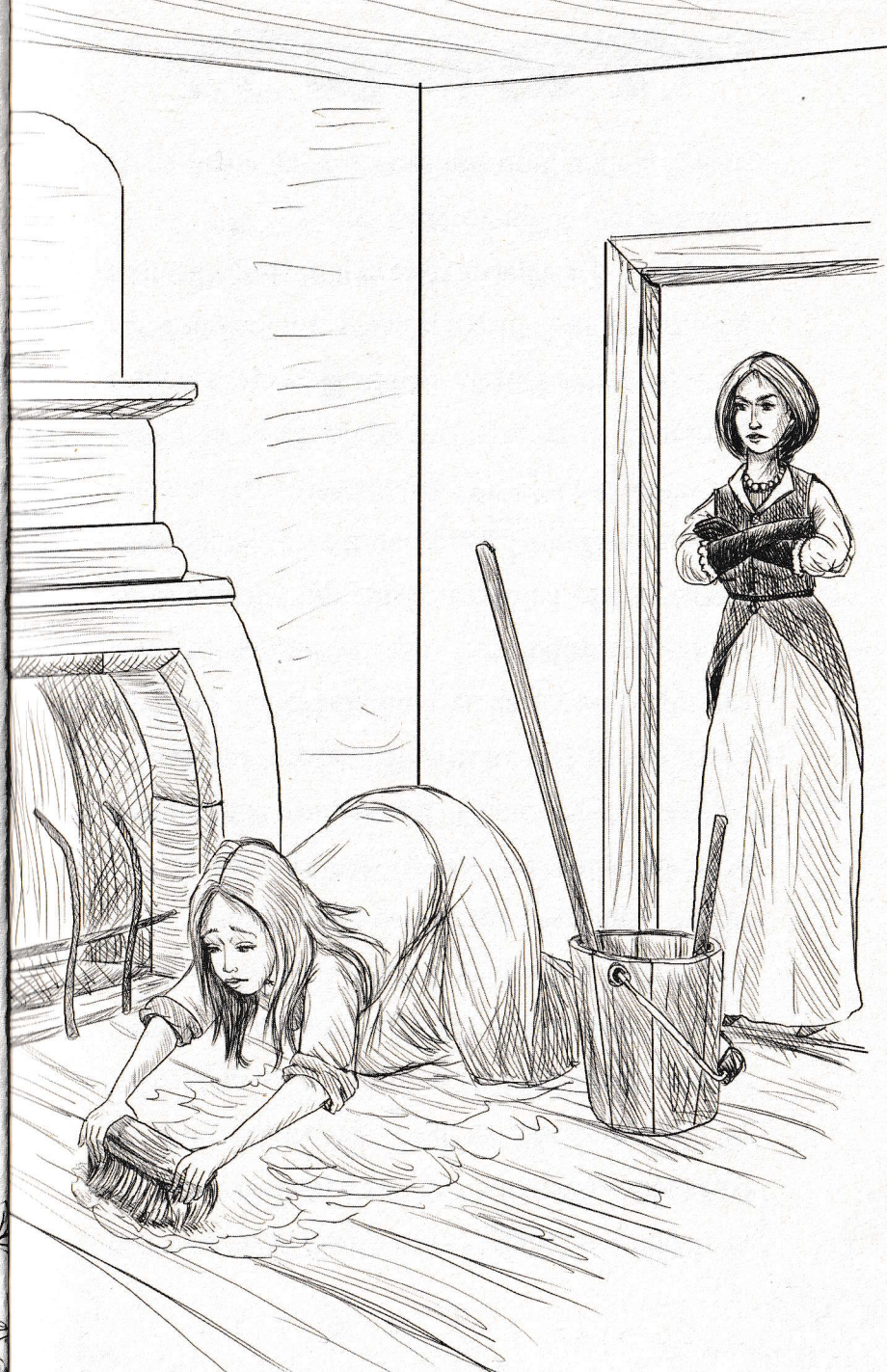
CUPRINS

Cenușăreasa	
după Charles Perrault	4
Doi feți cu stea în frunte	
după Ioan Slavici	12
Ileana Cosânzeana – din cosiță floarea-i cântă, nouă împărați ascultă	
basm popular românesc	22
Mica sirenă	
după Hans Christian Andersen	30
Prințesa și bobul de mazăre	
după Hans Christian Andersen	40
Albă-ca-Zăpada	
după Frații Grimm	44
Frumoasa adormită	
după Frații Grimm	54
Prințul Fericit	
după Oscar Wilde	60
Prințul fermecat	
după Frații Grimm	70
Lebedele	
după Hans Christian Andersen	78
Povestea Badialei Djamal – Minunea Frumuseții și a viteazului Seif Almuluk	
basm popular arab	90

CENUȘĂREASA

după Charles Perrault

A fost odată o fată de o rară frumusețe, harnică și cu suflet bun, care creștea fericită în casa părinților ei. După un timp, mama fetei a murit, iar tatăl s-a recăsătorit cu o femeie lacomă, îngâmfată și rea din fire. Odată cu mama vitregă au venit în casă și cele două fete ale acesteia, la fel de rele, leneșe și mofturoase. Îndată ce au ajuns, toate trei au pus stăpânire pe bogățiile și bunătățile casei, iar pe fata din prima căsnicie a tatălui au oropsit-o, obligând-o să facă toate treburile din gospodărie. În timp ce ele aveau paturi calde și moi și cele mai frumoase veșminte, sărmana fată dormea în cenușa din vatră, purta haine zdrențuite, iar răutăcioasele înfumurate au poreclit-o Cenușăreasa. Ea îndura în tăcere caznele la care o supuneau surorile vitrege, muncea zi și

noapte și nu a îndrăznit să se plângă tatălui ei, de teamă să nu-i spulbere fericirea.

Într-o zi, s-a dat de veste că la palatul regelui va fi organizat un mare bal la care vor fi invitate toate fetele frumoase din țară. Prințul ajunsese la vremea însurătorii și la bal urma să își găsească aleasa inimii, pe cea care să-i fie mireasă. Mare bucurie și multe pregătiri pentru bal în casa Cenușăresei. Mama vitregă își dorea ca una din fetele ei să fie aleasă drept soție, așa că toate veșmintele trebuiau călcate și totul trebuia bine aranjat. Și ca să fie sigură că planul ei nu va fi încurcat de Cenușăreasa, care era frumoasă chiar și în hainele zdrențuite, a poruncit ca ea să nu meargă la bal, să rămână acasă, să facă mâncare, curățenie, să spele, să calce...

În ziua balului, Cenușăreasa nu-și mai vedea capul de treburi. Surorile și mama vitregă ba făceau mofturi, ba se găteau, ba doreau să fie pieptănate. În cele din urmă, au plecat la petrecerea de la palat, iar Cenușăreasa a rămas singură acasă, lângă vatra plină cu cenușă. Era tare tristă! Mult și-ar mai

fi dorit să meargă și ea la bal! Liniștea cămăruței sărăcăcioase era tulburată de plânsetele fetei.

Deodată, o lumină strălucitoare s-a revărsat pe neașteptate în cameră. O zână bună și frumoasă s-a așezat lângă Cenușăreasa și a întrebat-o ce a pățit de plânge așa amarnic.

— Îmi doresc atât de mult să merg la bal! a spus fata printre suspine.

— Ei, bine! Atunci, draga mea copilă blândă și bună, hai să facem repede pregătirile pentru bal, deoarece te vei duce și tu.

Mare i-a fost mirarea fetei când, cu o baghetă magică, zâna a transformat un dovleac într-o caleașcă aurită, șoriceii de prin hambar în cai frumoși cu hamuri strălucitoare, iar șobolanul a devenit un vizitiu elegant cu mustați răsucite. La o simplă atingere cu bagheta magică, hainele ponosite ale fetei s-au preschimbat într-o minunată rochie de bal, tivită cu aur și argint, bătută cu cele mai strălucitoare nestemate, iar condurii mici de cleștar erau ca anume făcuți pentru picioarele delicate ale

Cenușăresei. Încântată, fata i-a mulțumit zânei pentru darurile primite și, ca o adevărată prințesă, a urcat în caleașcă. Înainte de a porni spre palat, zâna i-a șoptit Cenușăresei:

— Draga mea, să ai mare grijă să pleci de la palat înainte de miezul nopții. După ce orologiul va bate a douăsprezecea oară, toate farmecele mele se vor destrăma: caleașca se va transforma în dovleac, caii — în șoareci, minunata rochie de bal va deveni zdrențe.

— Îți mulțumesc din tot sufletul pentru bucuria pe care mi-ai făcut-o! Voi asculta povața ta și voi pleca de la bal înainte de miezul nopții, a răspuns Cenușăreasa.

Îndată, caleașca fermecată a pornit spre palatul prințului. Când Cenușăreasa a intrat în palat, sala era plină de invitați, iar privirile tuturor s-au îndreptat spre frumoasa fată care apăruse ca din senin. Toți erau uluiți de frumusețea ei, iar pe la colțuri se auzeau numai șoapte de admirație pentru prințesa necunoscută. Îndată ce a văzut-o, prințul a fost

fermecat de fată și a invitat-o la dans. Cenușăreasa era cu adevărat fericită alături de prinț și au dansat tot timpul doar împreună, uitând de trecerea timpului.

Dar iată că orologiul tocmai a început să bată, anunțând miezul nopții. Cenușăreasa și-a amintit de sfatul zânei, s-a smuls din brațele prințului și a ieșit în fugă din palat. Grăbită, pe treptele palatului, și-a pierdut unul din condurii de cristal. La cea de-a douăsprezecea bătaie a orologiului, Cenușăreasa era deja acasă, îmbrăcată în zdrențele ei, dar cu un singur condur de cleștar în picior. Imediat, și-a scos condurul și, pentru că era singurul obiect care îi mai amintea de minunata seară petrecută alături de prinț, l-a ascuns cu grijă într-un loc numai de ea știut.

La palat, prințul a căutat-o pe aleasa inimii lui, dar nimeni nu o văzuse ieșind, nimeni nu o cunoștea și nimeni nu îi știa numele. Pe scările de marmură albă de la intrare, prințul a găsit doar un mic condur de cristal.

Multe ceasuri au povestit surorile vitrege în fel și chip despre necunoscuta prințesă care parcă îi luase mințile prințului, despre pantoful pierdut și despre hotărârea prințului de a se însura numai cu fata căreia i se va potrivi condurul. Cenușăreasa le-a ascultat, dar nu a suflat o vorbă despre ceea ce se petrecuse în acea noapte.

Iată că, la câteva zile după bal, însuși prințul cu alaiul lui regesc au pornit din casă în casă pentru a o găsi pe fata căreia i se va potrivi condurul de cristal. Toate fetele din regat au probat pantoful, dar acesta nu era pe măsura niciuneia. În cele din urmă, ei au ajuns și la casa Cenușăresei. Surorile vitrege s-au chinuit să-și îndese piciorul în condur, dar nu au reușit cu niciun chip. Îmbrăcată în straietele ponosite, Cenușăreasa și-a luat inima în dinți și i-a rugat pe toți să o lase și pe ea să încerce.

În hohotele de râs ale surorilor vitrege, Cenușăreasa a probat pantoful și, spre uimirea tuturor, acesta îi venea ca turnat; ba, mai mult, fata a scos dintr-un săculeț și celălalt pantof. Zâna cea bună

a atins cu bagheta magică hainele fetei, care s-au transformat pe dată într-o rochie demnă de o prințesă. Atunci, toți au recunoscut-o pe frumoasa de la bal. Prințul a dat poruncă să se pregătească o nuntă ca-n povești și, cu mare fast, s-a căsătorit cu frumoasa și blânda Cenușăreasa. Împreună, au trăit fericiți până la adânci bătrâneți, în dragoste și bună înțelegere.

